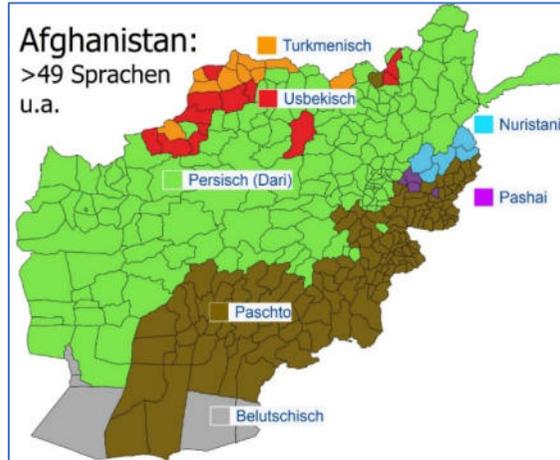


Eine Veranstaltung von FUGe, Multikulti-Forum,
Stadtbücherei und VHS Hamm.
HvK-Forum Hamm, Freitag, 1. Oktober 2021

Internationaler Lyrikabend

Hamm



Mit der freundlichen Unterstützung des Kulturfonds der Stadt Hamm und im Rahmen des Programms für interkulturelle Öffnung im Regierungsbezirk Arnsberg im Auftrag der Landesregierung NRW.

Saadi, eigentlich Muscharraf ad-Din Abdullah, (geboren **1190** in Schiraz/Iran und gestorben 1283 oder 1291 auch dort) war ein herausragender persischer Dichter und Mystiker. Bekannt ist u.a. Golestan (Rosengarten) von 1258 und die Prosa-Erzählungen (meist „Divan“ genannt). Hier zwei seiner bekanntesten Gedichte:

Arabisch	Deutsch	Persisch/Dari
<p>أطفال آدم هم أطراف في الجسم ، لأنهم كلهم جوهر الخلق . ولكن إذا تسبب القدر في إصابة أحد الأعضاء بألم ، فلن يتمكن الأعضاء الآخرون من التقاعد . هل تشعر بالقلق إزاء معاناة الآخرين ، لذلك لا يمكن للمرء أن ندعوك الإنسان .</p>	<p>Die Adams Nachfahre sind wir eines Stammes Glieder. Der Mensch schlägt in der Schöpfung als Juwel sich nieder. Falls Macht des Schicksals ein Organ zum Leiden führt, sind alle anderen von dem Leid nicht unberührt. Wenn niemals Du in Sorge um den anderen brennst, verdienst Du nicht, dass Du Dich einen Menschen nennst.* *Gedicht am Gebäude der UNO.</p>	<p>بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک گوهرند چو عضوی به درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار تو کز محنت دیگران بی غمی نشاید که نامت نهند آدمی پخش زنده دویچه وله فارسی فرهنگ و هنر فریدریش روکرت؛ ستایشگر حافظ و پایهگذار غزل در زبان آلمانی</p>
<p>عندما تكون معنا ، تكون الليلة تحية ليوم واحد . اليوم الذي يسير على ما يرام معك هو نوروز . مرت يوم أمس ، وليس الجلوس في التوقع غدا . تأخذ على حصاد الحياة ، والتمتع اليوم</p>	<p>Wenn du bei uns bist, ist die Nacht ein Tagesgruß. Der Tag, der so schön mit Dir vergeht, ist Noruz.* Der verging gestern, erwarte das nicht für Morgen. Nimm auf die Ernte des Lebens, sei heute Genuss! * Nouruz ist ein persisches Neujahrs- und Frühlingsfest.</p>	<p>آن شب که تو در کنار مایی روز است و آن روز که با تو می رود نوروز است دی رفت و به انتظار فردا منشین دریاب که حاصل حیات امروز است</p>

Monzer Masri (geboren 1949, Latakia, Syrien) ist Poet und Maler. Er lebt in der Küstenstadt Latakia, fernab vom kulturellen Tummelplatz Damaskus. Seit er Ende der 70er Jahre dichterisch in Erscheinung trat, u.a. in „Innenansichten aus Syrien: Texte, Fotografien und Bilder“ (Hrsg. 2016) berichtet er über seine bombardierte Heimat.

Arabisch	Deutsch	Persisch/Dari
<p>دَخَلَ حَرْباً وَخَرَجَ مِنْهَا سَالِماً دَخَلَ حَرْباً وَخَرَجَ مِنْهَا سَالِماً غَيْرَ أَنَّ الْأُمُورَ لَيْسَتْ بِهَذِهِ السُّهُولَةَ فَالنَّارُ قَدْ شَارَكَتُهُ فِرَاشَهُ والتَّحَفْتُ أَحْلَامُهُ بِالدُّخَانِ</p>	<p>Er zog in den Krieg und kehrte unversehrt heim.</p> <p>So einfach aber sind die Dinge nicht. Denn Feuer teilt mit ihm seither das Bett, und Rauch vernebelt seine Träume.</p>	<p>او به جنگ رفت و برگشت و سلامت به خانه برگشت خیلی راحت نیستند این چیزها از آنجاست که آتش به تختخواب او افتاده است ، و رویاهای او را مه آلود کرده است.</p>

Willi Grigor (geboren 1943 in Dinkelsbühl/Bayern) verbrachte seine Kindheit zwischen Polen und Bayern. Seit 1975 lebt er in Schweden. Nach einer Pause zw. 1960 und 2015 schreibt er wieder Gedichte: "Ich schreibe nicht Gedichte, ich schreibe Gedanken auf. Das Gedicht „Integration“ lehnt sich an seine Kindheitserinnerungen nach dem Krieg an.

<p>Kurdisch Tevlîhevbûn</p>	<p>Deutsch Integration</p>	<p>Persisch/Dari ادغام</p>
<p>Li gund de adetêke nû bû Li roja yekşeme gerekbû her tişt paqîş bibe Zilam av di reşand û ber derî paqîj dikir Pîreke Pençere paqij dikir, Erd bi firçe firçe dikir, Bistan bi meqese qut dikir, Di mu ji çeneke xwe hil dikir,</p> <p>Cîrane li alîyen din, ev adet na nas nadikirn Li demek kurt de di nerîn Û di kotin emjî we weha bikin</p> <p>Zilame bi laz bi cirûfke aliye zikake paqij dikir Pîraka bi çaffî, heyacanî bu Zilam weyî bi cirufk, nerînek ji cîrane xwere şand Cirane wî rûkenînek şand Herdo ji tere ne Zilame ku av di raşand ji Kure xere dest hejand û kotîye Heke te veke pekenînk di bînejî Li tevlîhebûn weha çedibe</p>	<p>Es war im Dorf ein alter Brauch: Zum Sonntag soll alles sauber sein. Der Mann spritzt mit dem Wasserschlauch den Pflasterweg zum Eingang rein. Die Frau, die Fensterscheiben putzt, den Boden mit dem Schrubber schrubbt, die Hecke mit der Schere stutzt und aus dem Kinn zwei Haare zupft. Die Nachbarn auf der andern Seit' sind neu und kennen nicht den Brauch. Sie gucken eine kurze Zeit und sagen sich: "Das tun wir auch!" Der Mann mit Schwung und Besen fegt den Gehsteig seines Teils der Straß'. Die Frau, mit Kopftuch, aufgeregt, wischt rein ihr reines Fensterglas. Ihr Besen-Mann schickt einen Blick zu seinem Nachbarn vis-à-vis. Der schickt ein Lächeln ihm zurück, es sind die beiden noch per Sie. Der Nachbar mit dem Schlauch, er winkt zu seinem Sohn und sagt: "Mein Sohn, auch wenn es für dich komisch klingt: So funktioniert Integration!"</p>	<p>، هرکسی خودش و دیگران را می شناسد ، همچنین در اینجا تشخیص خواهد داد مشرق و مغرب نمی توان از هم جدا شد ، و ممکن است تمام جهان غرق شود حافظ با تو ، تنها با تو !هست که سرمشق منی لذت و درد برای ما مشترک است ، اما خوبی ها و بدی ها ما را همانند دوقلوها بهم نزدیک !می کند چگونه دوست داشته باشیم و بنوشیم این باید غرور من ، زندگی من باشد شما منبع شعر واقعی هستید و بی شماری خوب "از شما موج می رود ، دهان آماده بوسه ، آهنگ سینه ای که شیرین جاری می شود ، همیشه برای نوشیدن گلو تحریک شده قلب خوبی که مملو از عشق است</p>

Ein Gedicht von Sebar Alpeso

Kurdisch Min dura zanî	Deutsch Danach wusste ich
Min nizanibu ku, aw keçika Li pola min de, alîk ji mine	Ich wusste nicht, dass das Mädchen, das in meiner Klasse, ein Teil von mir war.
Min nizanibu ku, aw zaroke Li pe belatîke bazida, alîk ji mine	Ich wusste nicht, dass das Kind, das dem Schmetterling hinterher lief, ein Teil von mir war.
Min nizanibu ku, aw xorte ber minre çuyî û rûkenînek dey min, alîk ji mine	Ich wusste nicht, dass der Junge, der an mir vorbei ging und mir ein Lächeln schenkte, ein Teil von mir war.
Min nizanibu ku, pera Kale sere zikake runiştî, çav û cexara li nav levade, alîk ji mine	Ich wusste nicht, dass der Opa, der am Ende der Straße auf einem Stuhl saß, seine Zigarette zwischen den Lippen und die Augen zu hatte, ein Teil von mir war.
Min nizanibu ku, pîra li ber derî runiştî û bi hevale xere dikir galgal, alîk ji mine	Ich wusste nicht, dass die Oma, die vor der Straßentür saß und mit ihren Freundinnen Geschichten anvertrauten, ein Teil von mir war.
Ez bi hemware gredey bum, le piştî ez bi hemwe xisirîm Min nu zanî	Ich war mit allen assoziiert und erst nachdem ich alle verloren habe, nehme ich es wahr.

Ali Akbar Natiq (geb. 15.08.1976 in Okara und lebt heute in Islamabad, Pakistan) schreibt Gedichte, Romane und Kurzgeschichten in Urdu. Sein erster Roman *Nau Lakhi Kothi* wurde von Saanjh Publications in Lahore veröffentlicht. Natiq arbeitet zurzeit mit dem Bildungsministerium in Islamabad zusammen und unterrichtet kreatives Schreiben.

Urdu

ریشم بُننا کھیل نہیں

ہم دھرتی کے پہلے کیڑے ہم دھرتی کا پہلا ماس
دل کے لہو سے سانس ملا کی سُچا نور بناتے ہیں
اپنا آپ ہی کہاتے ہیں اور ریشم بُنتے جاتے ہیں
خواب نگر کی خاموشی اور تنہائی میں پلتے ہیں
صاف مصفاً اُجلا ریشم تاریکی میں بُنتے ہیں
کس نے سمجھا کیسے بُنے ہیں چاندی کی کرنوں کے تار
گنج جگر سے کھینچ کے لاتے ہیں ہم نُور کے ذروں کو
شرماتے ہیں دیکھ کے جن کو نیل گگن کے تارے بھی
ہم کو خبر ہے ان کاموں جاں کا زیاں ہو جاتا ہے
لیکن فطرت کی مجبوری ہم ریشم کے کیڑوں کی
سُچا ریشم بُنتے ہیں اور تالپتے جاتے ہیں
آخر گھٹ کی مر جاتے ہیں ریشم کی دیواروں میں
کوئی ریشم بُن کے دیکھے ریشم بُننا کھیل نہیں

Deutsch

Das Weben von Seide

Das Weben von Seide ist kein Kinderspiel.
Wir sind nur Würmer auf der Erde,
sind Wesen der Natur.
Wir verbinden Herzblut mit Atem,
um reines Licht zu erzeugen.
Wir sterben, wenn das Seiden vollendet ist.
Wir leben in der Stille und Einsamkeit unserer Träume.
In der Dunkelheit weben wir helle Seide.
Wer weiß schon, wie wir silberne Mondstrahlen weben.
Licht dringt aus den Körpern,
um das uns die Sterne beneiden.
Wir wissen, dabei werden wir unser Leben verlieren.
So ist unsere Natur.
Wir weben Seide, spannen Fäden,
und werden erlöst.
Jemand soll das versuchen.
Das Weben von Seide ist kein Kinderspiel.

Ins Deutsche übertragen von Andreas Altmann
in: www.lyrikline.org/de/gedichte/12183

Es kommt ein Schiff geladen

Es kommt ein Schiff geladen
Im Strom der Zeit
Mit kostbarer Ladung an Bord
Voller Menschen
Voller Koffer
Voller Freude
Voller Urlaubsfeeling
Wir schippern um die ganze Welt
Wir entdecken die Welt
Wir werden angesehen
Wir sind gerne gesehen
Wir sind willkommen
Schön, dass Ihr hier seid
Schiff voller Hoffnung!

© Jürgen-Juhani Henke



Es kommt ein Schiff geladen

Es kommt ein Schiff geladen
Im Strom der Unzeit
Mit minderwertiger Ladung
Voller Menschen
Voller Angst um das nackte Überleben
Voller Verzweiflung
Voller Vertröstungen
Sie kommen in unsere schöne Welt
Sie sind kein Besuch
Sie werden entsetzt angesehen, verachtet
Sie werden entnervt behandelt, ausgegrenzt
Sie sind unwillkommen
Geht zurück nach Hause, wo ihr herkommt
Schiff ohne Hoffnung?

© Jürgen-Juhani Henke



Es kommt ein Schiff geladen

Dauerhaft nicht auszuhalten

Es soll nur noch ein Schiff geladen werden
Ein Schiff der kostbaren Gemeinschaft
Mit den Ankern der Hoffnung
Mit den Meeren verbunden
Mit den Welten verschmolzen
Mit den Menschen zusammen
Die aufeinander angewiesen

Es kommt ein Schiff geladen
Ein Schiff des Lebens
Das zu neuen Ufern aufbricht
Das die Welt endlich verändert

© Jürgen-Juhani Henke



Nizar Qabbani (geboren 1923 in Damaskus und gestorben 1998 in London) gehört zu den bekanntesten modernen arabischen Dichtern. Qabbani arbeitete für das syrische Außenministerium als Konsul in Städten wie Beirut, Kairo, Madrid, London. 1966 legte er seine Ämter nieder. In Beirut gründete er 1966 ein Verlagshaus und schrieb u.a. Gedichte, in denen er soziale Missstände im Leben arabischer Frau anprangerte.

Arabisch الحب المستحيل	Deutsch Unmögliche Liebe	Persisch/Dari عشق غیر ممکن است
<p>أحبك جدا وأعرف أن الطريق إلى المستحيل طويل وأعرف أنك ست النساء (ست النساء) ست النساء وليس لدي بدليل وأعرف أن زمان الحبيب إنتهى آه ومات الكلام الجميل لست النساء ماذا نقولوا (أحبك جدا) ماذا نقولوا (أحبك جدا) يحبني جدا وأعرف أن الطريق إلى المستحيل طويل أحبك جدا وأعرف أنني أعيش بمنفى وأنت بمنفى وبينني وبينك ريح وغيم وبرق ورعد وتلج ونار وأعرف أن الوصول لعينيك وهم وأعرف أن الوصول إليكي، إليكي إنتحار ويسعدني ويسعدني ويسعدني أن أمزق نفسي لأجلك أيتها الغالية ولو خيروني، ولو خيروني لكررت حبك للمرة الثانية يامن غزلت قميصك من ورقات الشجر يامن حميتك بالصبر من قطرات المطر</p>	<p>Ich habe dich sehr gerne und ich weiß, dass der Weg zu unserer Liebe unerreichbar ist, dass der Weg zu unserer Liebe unerreichbar ist. Und ich weiß, dass du die Liebreizendste aller Frauen bist. Und ich weiß, dass die Zeit der Sehnsucht beendet ist. Und die schöne Rede verstummt. Also was ich sagen will. Ich habe dich sehr gerne und ich weiß, dass ich im Exil lebe. Und du in einem anderen lebst. Und zwischen uns gibt es Wind, Wolken, Blitze, Donner, Schnee und Feuer. Ich weiß, dass mein Erscheinen in deinen Augen eine Illusion ist. Und dass die Berührung deiner Lippen den Freitod bedeutet.</p> <p><i>(Es geht in der nächste Seite weiter →)</i></p>	<p>من واقعاً تو را دوست دارم و می دانم که مسیر رسیدن به عشق ما دست نیافتنی است. و می دانم که تو از همه زنان قابل عشق ورزیدن تر هستی. و می دانم که زمان اشتیاق تمام شده است و زمان سخنرانی زیبا به اتمام رسیده است بنابراین الان حرفهای حقیقی را می خواهم بگویم. من واقعاً تو را دوست دارم و می دانم که من در تبعید زندگی می کنم و تو در دنیای دیگری زندگی می کنی ، و مشکلات غیر قابل حل بین ما مثل، باد ابر ، ابر صاعقه ، رعد و برق ، برف و آتش وجود دارد می دانم که حضور من در چشمان تو ظاهری است و اینکه لمس لب تو به معنای خودکشی است. خوشحالم که خودم را برای تو، عشقم از هم تکه پاره می کنم</p>

Es freut mich, dass ich mich selber zerreiße für dich, mein Liebling.
Es freut mich, dass ich mich selber zerreiße, für dich, mein Liebling.
Und wenn ich die Wahl hätte, wählte ich deine Liebe nochmal.
Oh, meine Liebste,
Du bist doch die, der ich eine Bluse aus Blättern der Bäume gesponnen habe.
Und meine Geduld schützt dich vor dem Tau.
Ich liebe dich sehr, und ich weiß, dass ich ohne Absicherung im Meer deiner Augen reisen will.
Ich lasse meinen Verstand hinter mir und laufe dem Wahnsinn hinterher.
Oh, diese Frau ...
Sie hat mein Leben in ihren Händen.
Ich bitte dich Gott, mich nicht zu verlassen.
Was bin ich, wenn du nicht wärst.
Ich habe dich sehr, sehr, sehr lieb.
Und ich will nicht, dass das Feuer deiner Liebe erlöscht wird.
Mir ist egal, ob ich lebend aus deiner Liebe herauskomme, und mir ist auch egal, wenn ich tot aus deiner Liebe komme.

أحبك جدا
أحبك، أحبك
أحبك جدا وأعرف أن الطريق إلى المستحيل طويل
أحبك جداً وأعرف أنني أسافر في بحر عينيك دون يقين
وأترك عقلي ورائي وأركض، أركض، أركض خلف جنوني
أحبك جداً وأعرف أنني أسافر في بحر عينيك دون يقين
وأترك عقلي ورائي وأركض، أركض، أركض خلف جنوني
أيا امرأة، أيا امرأة، تمسك القلب بين يديها
سألتك بالله لا تتركيني
لا لا لا لا لا، لا تتركيني
سألتك بالله لا تتركيني
لا لا لا لا لا، لا تتركيني
فماذا أكون أنا، أنا إذا لم تكوني
أحبك جداً و جداً
وأرفض من نار حبك أن أستقبلا
وهل يستطيع المتيم بالعشق، أن يستقبلا
وما همني، إن خرجت من الحب حيا
وما همني، إن خرجت قتيلا
أحبك جداً و جداً
وأرفض من نار حبك أن أستقبلا
وهل يستطيع المتيم بالعشق، أن يستقبلا
وما همني، إن خرجت من الحب حيا
وما همني، إن خرجت قتيلا

، خوشحالم که خودم را از هم جدا می کنم
برای تو عزیزم
و اگر من حق یک انتخاب دوباره را داشتم
باز هم عشق تو را انتخاب می کردم ،
اوه عشق من
تو کسی هستی که بلوز را از برگ درختان
برایت میبافم
و صبر من تو را از شبنم محافظت می کند
من تو را خیلی دوست دارم و می دانم که
می خواهم بدون محافظت در دریای
چشمانت سفر کنم
ذهنم را رها می کنم و بعد دنبال جنون می
بوم
... اوه ، این زن
او زندگی من را در دستان خود دارد
از خدا می خواهم که مرا ترک نکند
!اگر تو نبودی من چه می شدم؟
من تو را خیلی دوست دارم ، خیلی ، بسیار
زیاد
و من نمی خواهم
که آتش عشق تو خاموش شود
اهمیتی نمیدم که از عشق تو زنده بیرون
بیام
اهمیتی نمیدم که از عشق تو مُرده بیرون
بیام

Ein Gedicht von Sebar Alpeso

Kurdisch Li pişt peyvike de	Deutsch Hinter einem Wort
<p>Peyvik çawe karê wise giran be ji bedene re çawe karê bî hezarên bûeyerên li pîşt xwede veşerê.</p> <p>Û her bûyêreke ji wan hestik, bîranînek a tael be û şewat be ji kezebe re Belê, Peyvik bu , min nizanibu ramane wê çîya ji rastiye re jiberku li ferheng a mina zaroktiye de nêbu, ez di dikaniym ji xweliye re</p> <p>Me xwe beranber ve peyve ditîya Hinga sîber li zinara fikîya Şens ji tahtra kenîya û dişimin xwe li milat weranîya</p> <p>Be çara bi qwet mayîe Çinko ji dosta xencer li pîte dayîe Ev ne cara beriya, û heke me xwe nas nekîr neya taliya</p> <p>Siber li zinara fikîya Şens ji tahtra kenîya</p>	<p>Wie kann ein Wort so schwer sein für einen Mensch Wie kann es Tausende Ereignisse hinter sich verstecken</p> <p>Und jedes Ereignis, ein bittere Erinnerung und bitteres Gefühl sein Ja, es war ein Wort, das ich seine Bedeutung nicht wusste, weil es in meinem Wörterbuch nicht gab. Ich habe mich mit diesem Wort begegnet Als der Schatten auf Tälern kam ,</p> <p>Das Glück für die Steine lachte Und der Feind sich ums Volk faltete Das Volk wurde schwach, Weil es vom Freunde im Rücken gestochen wurde.</p> <p>Das war nicht, das erste Mal, und wenn wir uns nicht kennen Wird es auch nicht das letzte Mal sein der Schatten kam auf Tälern.</p> <p>Das Glück lachte für die Steine</p>

Û dişimin xwe li milat weranîya
Be çara bi qwet mayîe

Xweis be xwerin i tiya
qerina wan a esmaniya
Dibe hewar ma insaneti weha pis katiya
Ev ne cara berîya û neya sediya kes bi meve nehatiya

Û xence me kesi mafe me ne parstiya
Ez bejim çima weha li ma hatiya
Çinku ev Milate azda ü ezdiyatiya
Çinku bere me biro ronahiya

We zilam kuştin Pirek firotin zarok disin û erd bi we
qrejîya
Li We çi pe kiraya
We tişt bi ser nexistya

We aw ji bir ü berhweriya wi dur nexistya
Dil şkesti l ser blindiya
Aw milate isasil ü şemsaniya
nakave ü ne ketiya
Ji Azda ü tawisi melek biheviya
Aw hebu ü beya ü i meyiya.

Und der Feind faltete sich ums Volk
Das Volk wurde schwach,
Barfuß, ohne Essen und hatte Durst

Das Schreien ging bis zum Himmel. Es rief Hilfe.
Ist die Menschheit so schlecht hingefahren?
Das ist nicht das erste Mal und das hunderte
Keine hilft uns, und bis jetzt hat keiner außer uns
unsere Rechte beschützt

Soll ich sagen, warum so mit uns immer wieder
passiert
Weil wir das Volk Gottes und das Licht sind
Ihr habt die die Männer getötet, die Frauen verkauft,
die Kinder entführt

Aber egal was ihr gemacht habt,
Habt ihr unser Wille nicht getötet
Unsere Herzen sind gebrochen und unsere Köpfe sind
hoch

Wir sind das Volk der Sonne und Tawesî melek
Wir existierten, existieren,
und werden auch existiert bleiben.